

सर्वान्लोकांश्चतत्पालानमरांश्चतत्पापकान्यज्ञांश्चसंगृह्णातिनियच्छतीतितथातम् विचित्रैः द्रव्ययज्ञादिभिः भवायसमृद्धये स्वदेशान्तद्वासि
नोजनान् अनुरोद्धुमनुवर्तितुम् ॥ २१ ॥ युष्मद्विषये त्वद्देशेहरेः कलाः अंशाः सुराः तेषां सुराणां हेलनमवज्ञाम् ॥ २२ ॥ बालिशाः अज्ञाः वृत्तिदम

॥ ३६ ॥

तंसर्वलोकामरयज्ञसंग्रहं त्रयीमयं द्रव्यमयं तपोमयम् ॥ यज्ञैर्विचित्रैर्यजतो भवाय ते राजन्स्वदेशाननुरोद्धु
मर्हसि ॥ २१ ॥ यज्ञेन युष्मद्विषये द्विजातिभिर्वितायमानेन सुराः कलाहरेः ॥ स्विष्टाः सुतुष्टाः प्रदिशंति वां छि
तं तद्देलनं नार्हसि वीरचेष्टितुम् ॥ २२ ॥ वेन उवाच बालिशावतयूयं वा अधर्मधर्ममानिनः ॥ ये वृत्तिदं प
तिं हित्वा जारं पतिमुपासते ॥ २३ ॥ अवजानंत्यमीमूढा भूपरूपिणमीश्वरम् ॥ नानुविंदंतिते भद्रमिह लोके प
रत्र च ॥ २४ ॥ को यज्ञपुरुषो नाम यत्र वो भक्तिरीदृशी ॥ भर्तृस्नेहविदूराणां यथा जारे कुयोषिताम् ॥ २५ ॥ वि
ष्णुर्विरिंचोगिरिशिंद्रो वायुर्यमोरविः ॥ पर्जन्यो धनदः सोमः क्षिति रग्निरपां पतिः ॥ २६ ॥ एते चान्ये च वि
बुधाः प्रभवो वरशापयोः ॥ देहे भवंति नृपतेः सर्वदेवमयो नृपः ॥ २७ ॥ तस्मान्मां कर्मभिर्विप्राय जध्वंगतम
त्सराः ॥ बलिचमत्स्यं हरतमत्तोऽन्यः कोऽग्रभुक् पुमान् ॥ २८ ॥ मैत्रेय उवाच इत्थं विपर्ययमतिः पापीया
नुत्पथंगतः ॥ अनुनीयमानस्तद्याज्ज्ञानचक्रे भ्रष्टमंगलः ॥ २९ ॥ इतितेऽसत्कृतास्ते न द्विजाः पंडितमानिनाः ॥
भग्नयां भव्ययाज्ज्ञायां तस्मै विदुरचुक्रुधुः ॥ ३० ॥ हन्यतां हन्यतामेष पापः प्रकृतिदारुणः ॥ जीवन् जगदसा
वा शुक्रुते भस्मसाधुवम् ॥ ३१ ॥ नायमर्हत्यसदृत्तो नरदेव वरासनम् ॥ योऽधियज्ञपतिं विष्णुं विनिंदत्यन
पत्रपः ॥ ३२ ॥

नादिप्रदं मां हित्वा ॥ २३ ॥ २४ ॥ भर्तृस्नेहो विदूरो येषाम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ देहे भवंति नृपतेः
अतो नृपतिरेवेश्वरः इतरेतदंशा इति भावः ॥ २७ ॥ बलिचकरादिकम् अग्रभुक् आराध्यः ॥ २८ ॥ २९ ॥ तेनासत्कृताः भग्नयां याज्ज्ञा
यांचुक्रुधुः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥